

Dolgozói szegénység és a társadalmi szétfeszülés!

Ami a legkiszolgáltatottabbakat érinti a munkavilágában az az, hogy a közfoglalkoztatási bér aránya a minimálbérhez viszonyítottnan folyamatosan csökken.

Változás minimálbér/közfoglalkoztatotti nettó bér tekintetében.
(2010-2020 közötti 11 évben)

Évek	Minimálbér nettó (Ft)	Közfogl. Bér nettó (Ft)	Közfogl. Bér/minbér %
2010	60 236	60 236	100
2011	60 600	47 025	77,6
2012	60 915	47 029	77,2
2013	64 190	49 453	77
2014	66 483	50 632	76,2
2015	68 775	51 846	75,4
2016	73 815	51 846	70,2
2017	84 788	54 217	63,9
2018	91 770	54 217	59,1
2019	99 085	54 217	54,7
2020	107 065	54 217	50,6

Míg 2010-ben (kormányváltáskor) a minimálbér nettója megegyezett a közfoglalkoztatotti bérrel addig 2020-ra a közfoglalkoztatotti bér nettója már csak 50,6%-ka a minimálbér nettójának, azaz 10 év alatt megfeleződött!

Ez tény és nem hazug összevissza beszéd.

Nem a minimálbér a sok, hanem a közfoglalkoztatotti bér kevés a megélhetéshez.

Nem véletlen, hogy a dolgozói szegénység, ami 2010-ben 5,2%-os mértékű volt 2018-ra 8% felé emelkedett, a becslések szerint 2020 nyarára megközelíti a 10%-ot, azaz 11év alatt közel megduplázódik.

Az Európai unió országaiban történő összehasonlításaiból kiderül, hogy a szegénységi küszöbérték összege tekintetében Románia és Bulgária azok az országok melyekben alacsonyabb az érték a Magyarországitól.

Ezen helyzeten a statisztikai machinálások sem változtatnak, amit a KSH-val elvégeztetnek, mint például a létminimum számítás megszüntetése 2015-ben, vagy a szegénység mérési feltételeinek megváltoztatása és azok eredményeinek korábbi adatokkal való összehasonlítása, ami szakmailag is szégyenletes.

Mindezek mellett Magyarországon félelmetesen nagyok a regionális és infrastrukturális különbségek is.

A jövedelmek tekintetében az egyes régiók között 40-50%-os különbség is felfedhető!

175 járásból több mint a fele (94) hátrányos helyzetüként besorolt, a népesség több mint 30%-ka falvakban, több mint 68%-ka falvakban és kis településeken él, a 65%-kuk társadalmi létminimum alatt, 40%-uk a létminimum alatti összegből.

Magyarország összes település 1/3-nak a lakossága egyenként kevesebb mint 500 fő.

A kis és közepes városokban az emberek 1/3 él a létminimum alatt, Budapesten pedig a 15%-ka.

Összeségében Magyarországon az emberek közel 30%-ka a létminimum alatt él.

2010-ben a közfoglalkoztatotti bér 18,5 ezer forinttal volt kevesebb a létminimumtól. 2020-ban ez már több mint 40000 forinttal kevesebb, mint a létminimum.

A FIDESZ tovább mélyíti és szélesíti a szegénységet.

A szegénység egyre több embert fenyeget!

A FIDESZ ezt a helyzetet úgy „oldja” fel, hogy számbavételezési módszertani gyakorlaton alapulva, kritériumok megváltoztatásával torz összehasonlításokkal manipulálva próbál meg jobb képet festeni a kialakult helyzetről.

Ha a módszertan a korábbiak szerint működne, a helyzet tragikusságát nem lehetne eltusolni, eltagadni.

Új fogalmakat vezetnek be, hogy jobbnak, szebbnek láttassák a helyzetet a valóságnál, így lehet elhallgatni a létező problémákat, így lehet azokat félresöpörni, hiszen az érintetteknek úgy sincs érdekérvényesítő képességük (mondják vagy gondolják mindezt).

A már említett óriási területi különbségek mellett rettenetesen aggasztó az a helyzet, hogy a gyerekes családok több mint 40%-ka él a (2015 óta már ki sem mutatott) létminimum összege alatt, ami időszakonként 650-800 ezer gyermeket érint!

Az Európai unión belül csak Bulgáriában, Romániában és Görögországban fenyeget arányaiban több gyermeket a szegénység réme, mint Magyarországon.

Van tehát hová javulnunk! Az Eu. sereghajtói vagyunk az anyagi nélkülözés tekintetében.

E közben az elmúlt évtizedben a megélhetés költségei jóval nagyobb mértékben nőttek, mint az alacsony keresetek, főleg a közfoglalkoztatási bér és a különféle családi támogatások tekintetében, melyek többségében a kis keresetűeket érintik.

A legszegényebbek sokkal rosszabbul élnek, mint 10-15 évvel ezelőtt az előző kormány időszakában, miközben a leggazdagabbak jövedelmei 55-60%-kal növekedtek.

Egyre csökken a (nyugellátások nélküli) szociális ellátásokra fordított összeg aránya a GDP-hez képest.

2010 előtt a GDP 7%-át meghaladta, 2016-ra kevesebb lett mint 6%, 2018-ban már az 5%-ot is csak súrolja az az összeg, amit szociális ellátásra fordítanak.

Magyarországon a legnagyobb mértékű fenyegetettség a szegénység kialakulásával kapcsolatosan a gyermekes (több gyermekes) családokat magunkat a fiatal generációt legkiváltképp a 18 évnél fiatalabbakat és a munkanélkülieket érinti.

Hiába a hangzatos mondások pld. 2018 a családok éve, **2010 után negatív pályára állt a történet az 1 felnőtt családban is romlott a helyzet.**

A munkanélküliség óriási szegénységi kockázat, e vonatkozásban az Eu-ban a 3.-4. helyen állunk, „köszönhető” alapvetően a rövid támogatási időtartamoknak és az igen alacsony összegű támogatásoknak.

A társadalom széttört!

Hivatalosan a legtöbb jövedelmet szerzők -havi 5millió Ft- nettóban is több mint 60 szor annyit keresnek, mint egy közmunkás, de a keresők felső 10%-ka is több mint 10-szer többet keres, mint a legkevesebbet keresők 10%-ka.

Nem véletlenül nő a dolgozói szegénység, a mai kormány igen magas terheket ró ki az alacsony bérekre, ahelyett, hogy bizonyos bevételekről lemondana, annak érdekében, hogy a megélhetést elő segítse.

Míg a V4-k más országában a bruttó bérek 83-89%-át kapják meg a minimálbér után, addig nálunk ez csak a 66%-ot teszi ki.

Nem csoda, hogy nincs gyermekvállalási kedv (bátorság) Magyarországon, hiszen itt az egyik legnagyobb szegénységi kockázattá vált kérdés a gyermekvállalás.

Gyermek nélkül nincs jövő! Ez az út a további elszegényedés irányába vezet.

De hová? Hiszen így is a 20 legszegényebb Eu-s régió között van 4 magyarországi régió.

Szinte a legszegényebb országa vagyunk az Európai uniónak!

Nagyon rossz a helyzet!

2010-et követően igen jelentős mértékben megnőtt a dolgozói szegénység.

Ennek következtében a kis javadalommal bíró nyugdíjasok száma is emelkedett.

Hazánkban a vírus megjelenésétől függetlenül is komoly megélhetési nehézségekkel küzdött közel 1,3 millió ember.

Ez a helyzet 2018 óta további romló képet mutat, mélyül az országban a szegénység miközben a NER lovagok a kormány barátai egyre többen dúskálnak a javakban.

A jól kereső kevesek húzzák fel az átlagbért, a magyar dolgozó emberek közel 70%-ka kevesebbet keres az átlagtól (2020).

A szegénységi mutató értéke 2010-ben 16,5%-os mértékű volt Magyarországon, míg 2014-re 22,3%-ra emelkedett, majd a hazai szegények lemaradásának csökkenését hitem szerint „machinációk” eredményezték, ezt követően 2018-ra 24,1%-ra ugrott.

Hátha még a 2020. I. Féléve utáni képet látnánk, de azt mi az átlag állampolgár nem láthatjuk arra csak következtetni tudunk....

A megoldás csak egy lehet a béreket alulról felfelé kell „nyomni”, úgy hogy közben ne mosódjon össze az átlag alatti bérekkel. Azaz az átlagbérek alatt minden szinten az átlagos bérnövekedéstől nagyobb mértékű növekedést kell megvalósítani.

2020. 07. 31.

Gúr Nándor
MSZP Munkás, Foglalkoztatáspolitikai és Érdekvédelmi Tagozat elnöke

